

de koorts elken avond tot bij de 40 opliep, en ze zulke pijnen had, en bijna niets gebruikte. Ik heb toen (gelukkig!) zelf niet geweten, hoe buitengewoon gevaarlijk haar toestand de eerste vier à vijf dagen was. Eergisteren zei dokter Salverda het: „Toen hebben we ons hart vastgehouden, dominee. We dachten niet anders, dan dat uw vrouw buikvliesontsteking zou krijgen. En dan hadden we er niets meer aan kunnen doen.”

Na die vijf dagen nam de koorts af, en werd de pijn iets minder, kreeg ze ook wat trek in eten.

En nu is er vooruitgang te zien. De bleekheid maakt langzamerhand plaats voor een teer rose, en de oogen staan weer helderder.

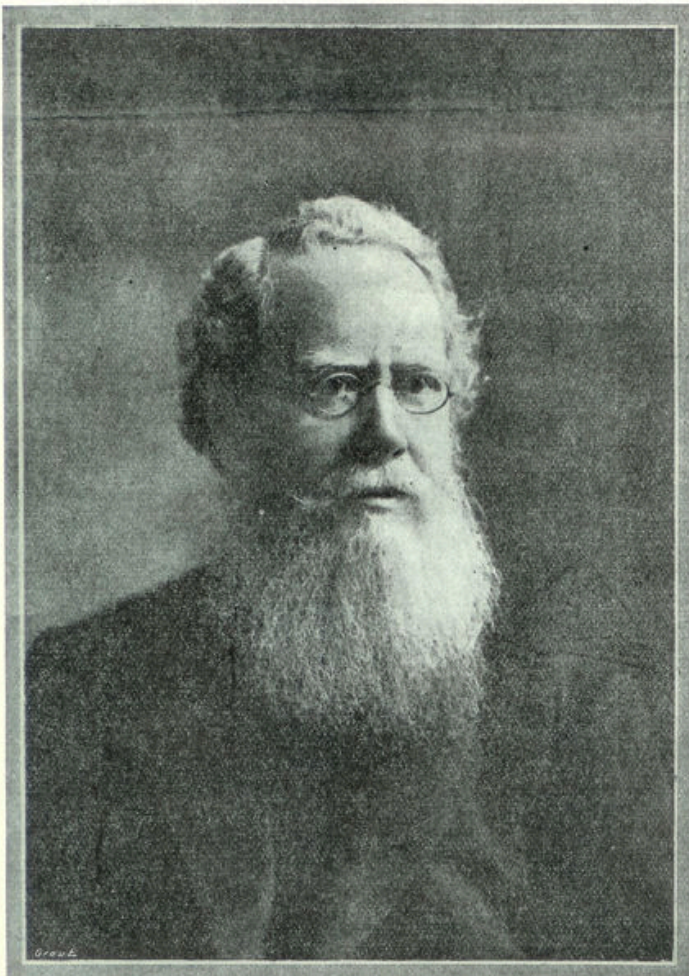
„Mijn God, Gij maakt Uw weldaän wonderbaar!” zingt het in mijn hart. O, wat heb ik geworsteld in die weken, heerlijk, dat ik zoo heb mögen worstelen. En aanvankelijk heeft Hij willen hooren!

(Wordt vervolgd).

JAMES HUDSON TAYLOR

DOOR Dr Ir H. G. VAN BEUSEKOM

HONDERD JAAR IS HET GELEDEN, DAT James Hudson Taylor op 21 Mei 1832 te Barnsley werd geboren. En toen hij in 1905 in het binnenland van China stierf, bleef daar een machtig gedenkteeken van zijn arbeid achter, de groote Zendings-

452

corporatie, die als haar arbeidsveld het binnenland van China heeft gekozen, de China-Inland-Mission.

Aan het begin van zijn leven staat het woord: „Al wat gij zult begeeren in het gebed, geloovende, zult gij ontvangen.” En aan het einde van zijn leven kon hij verklaren, dat zijn geloof nooit beschaamd is geworden. Zijn leven is een onafgebroken keten van gebeden en gebedsverhooringen en dan weer nieuwe gebeden.

Het is niet de bedoeling, hier zelfs maar in het kort het leven te teekenen van dezen bijzonder begenadigden dienstknecht Gods. Daarvoor moge worden verwezen naar de levensbeschrijving door Broomhall, die deze dagen in Nederlandsche bewerking is verschenen. *)

Slechts enkele momenten kunnen naar voren worden gebracht, die ieder op zichzelf de bevestiging brengen van zijn geloofsvertrouwen.

Taylor heeft niet van zijn jeugd af het besef gehad van zijn roeping als profeet van China. Eerst heeft hij God Zelf gezien als van aangezicht tot aangezicht en die ontmoetingen hebben hem zijn roeping duidelijk gemaakt en hem de kracht gegeven om die door alle moeilijkheden heen te volbrengen.

In zijn jeugd heeft hij een strenge leerschool doorgemaakt en hij heeft die vrijwillig verzwaard door zijn behoeften tot het uiterste te beperken en alles weg te geven, wat hij niet dringend noodig had. Hij geloofde, neen, hij wist, dat God hem uit iedere zorg of moeilijkheid zou uithelpen.

Van 1854 tot 1865 was hij zendeling van de Chinese Evangelisation Society, maar reeds korten tijd na zijn aankomst in Sjanghai zag hij van ieder salaris af, omdat hij bemerkte, dat het Genootschap schulden had.

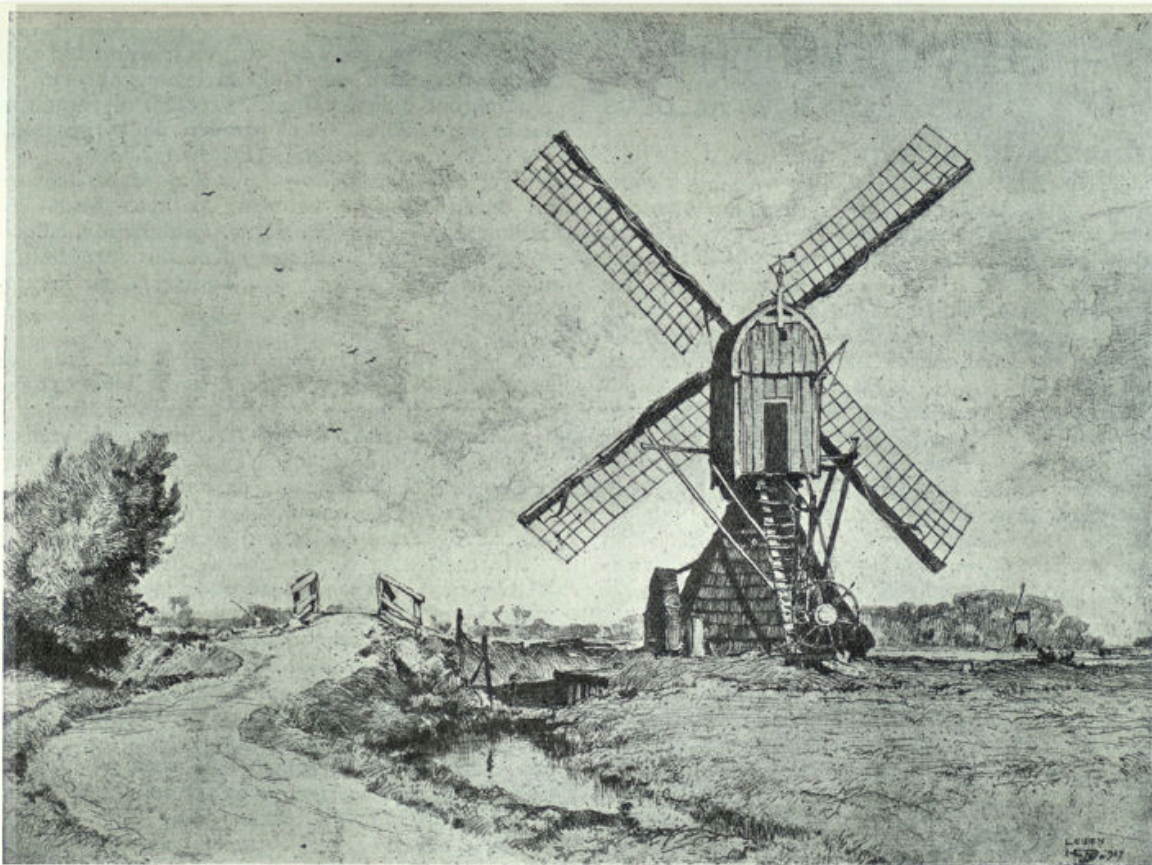
Weer in Engeland teruggekeerd, werd hij meer en meer gedrukt door de gedachte, dat de Christenheid tegenover de millioenen van China zoo ernstig in haar taak tekortschoot. Van de 18 provinciën van China, ieder zoo groot als een Europeesch Rijk, waren er maar 7 door de Zending bezet. Taylor heeft daarover gebeden en gestreden; hij zag als zijn taak het vinden van 24 zendingen, twee voor elk van de elf provinciën en twee voor Mongolië. God heeft ook dit gebed verhoord en toen Taylor hiervan in zijn hart de zekerheid verkreeg, schreef hij op het strand te Brighton in zijn zakbijbel: „Gebeden voor 24 toegewijde, bekwame mede-arbeiders te Brighton op 25 Juni 1865.” Hier werd de China-Inland-Mission geboren.

Het ging om een geheel nieuw Zendingswerk in China, een stelselmatige bearbeiding van het geheele binnenland, evenwel zonder aan een van de bestaande Zendingscorporaties arbeiders of geldmiddelen te onttrekken.

De nieuwe gedachte van Taylor was: een Zendingscorporatie mag geen schulden maken, en iedere zendeling moet zich vergenoegen met wat hij uit Gods hand ontvangt, omdat ieder door God op zijn post is geplaatst. Deze gedachte had Taylor reeds zelf in zijn leven ten uitvoer gelegd. Nu echter werd daarop voor het eerst een Zendingscorporatie gebaseerd.

De China-Inland-Mission gaat er voorts van uit, dat wanneer God Zijn dienstknechten roept,

*) Hudson Taylor, de man die op God vertrouwde. Uit het Engelsch van M. Broomhall, door H. J. v. d. Munnik. J. N. Voorhoeve, Den Haag, 1932.

Naar een ets van H. E. Roodenburg

Molentje bij Leiden

niemand het recht heeft, hen af te wijzen. Ieder, die helpen wil, man of vrouw, gehuwd of ongehuwd, ontwikkeld of niet, tot welke kerk ook behorend, wordt aangenomen, mits hij vertrouwen wekt.

Er worden geen oproepen om nieuwe zendingen geplaatst; evenmin wordt voor de Zending gecollecteerd. Is er behoefte aan geld, dan wordt deze nood voor God gebracht en daarna aan de wereld bekend gemaakt. Dan wordt afgewacht, hoe God de harten neigt. Dat zijn de grondbeginselen van deze nieuwe Zending, die Hudson Taylor gaarne een „Geloofszending” noemde.

In korten tijd was het gebed om 24 zendingen verhoord. En op die 24 is een geheel leger gevolgd, mannen en vrouwen, die gegrepen waren door het krachtige geloofsvertrouwen van Taylor.

Hoe meer evenwel het aantal zendingen toenam, des te verder drong men in het binnenland door, doch des te dieper ook voelde men den nood van „China's millioenen.”*)

Zoo kwam het, dat Taylor en de zijnen in 1881 bijeen kwamen om zich over den nood van den toestand te beraden. Dit leidde tot gebed om de uitzending van 70 nieuwe zendingen. Ook dit gebed werd wonderbaar verhoord. Van alle kanten stroomden de helpers toe. Groot opzien werd gewekt, toen zeven jonge mannen van aanzienlijke familie hun studie aan de Universiteit opgaven en hun schitterende vooruitzichten inruilden voor de onzekere positie van zending van de China-Inland-Mission.

*) „China's millioenen” is de titel van één van Taylors aangrijpende geschriften.

Zoo neigde God de harten op het gebed van Hudson Taylor.

Zijn beteekenis ligt in de eerste plaats hierin, dat hij de oogen van de Zending weer geopend heeft voor de beteekenis en de kracht van het gebed. Ook Zending en Evangelisatie kunnen ontaarden in een bedrijf. Maar Taylor heeft het zakelijke element weggenomen en de Zending weer geheel doen steunen op het gebed!

Het tweede is zijn geweldige moed, die voortvloeide uit zijn kinderlijk geloof. Dat geloof was zóó sterk, dat hij, zoodra hij maar iets van China en van den nood van China's millioenen had gezien, het plan opvatte om het geheele platteland van China in het zendingswerk te betrekken, en dat hij dit plan ook werkelijk heeft doorgezet.

En het derde is zijn deemoed, die hem in staat stelde om, ook al hield hij de leiding van het werk in eigen hand, toch het goede van anderen te erkennen en tot volle ontwikkeling te brengen.

Taylor staat voor ons als een man des gebeds, die tegelijk een man van de daad was. „Het Godsvertrouwen,” zegt zijn levensbeschrijving, „was voor hem nimmer een verontschuldiging voor het verwaarloozen van verstandige voorzorg. Veel meer scheen het een deelgenootschap met zijn God, dat hem tot de grootste krachtsinspanning aanzette.”

Hij heeft het gewaagd veel in het gebed te begeeren. Maar hij heeft ook vooraan in het werk gestaan tot aan het einde van zijn leven, en daarom heeft hij ook ontvangen al wat hij, geloovende, in het gebed begeerd heeft.